

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 6.Pf.20.252/2025/4.

A felperes:

felperes.

felperes címe1

A felperes képviselője:

Budai Norbert Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Budai Norbert ügyvéd)

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe1

Az alperes képviselője:

Dr. Muszka Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Muszka Sándor ügyvéd)

ügyvéd címe2

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 36.P.22.545/2023/50-III. számú ítélet

A fellebbezést benyújtó fél: alperes (51. sorszám alatt)

végzést :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú perköltségét 6.350.000 (hatmillió-háromszázötvenezer) forintban, az alperesét 8.850.000 (nyolcmillió-nyolcszázötvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes egymással eshetőleges viszonyban álló kereseti kérelmei a következők megállapítására irányultak: Elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:9. §-a, 6:14. § (1) és (2) bekezdése, valamint 6:63. § (1) bekezdése alapján, hogy a felek között 2023. március 23. napi keltezésű „Csereszterződés” elnevezésű szerződés (a továbbiakban: Csereszterződés) álképviselőre tekintettel nem jött létre. Másodlagosan a Ptk. 6:9. §-a, 6:14. § (1) és (2) bekezdése, 6:95. §-a, 3:22. § (3) bekezdése, 3:112. §-a, valamint 3:196. § (1) bekezdése alapján, hogy a felperes nevében az alperes által meghatalmazóként aláírt, egyéb érdekeltnek mint meghatalmazottnak adott, 2020. május 8. napi keltezésű „Meghatalmazás” (a továbbiakban: Meghatalmazás) tilos szerződésként (általános meghatalmazás) érvénytelen, és emiatt nem jött létre Csereszterződés a peres felek között. Harmadlagosan a Ptk. 6:9. §-a, 6:14. § (1) és (2) bekezdése, 6:95. §-a, 3:22. § (3) bekezdése, 3:112. §-a, valamint 3:196. § (1) bekezdése alapján, hogy a Meghatalmazás tilos szerződés okán (általános meghatalmazás) érvénytelen, és ezért a Csereszterződés tilos szerződés és érvénytelen. Negyedlegesen a Ptk. 6:9. §-a, 6:14. § (1) és (2) bekezdése, 6:95. §-a, 3:22. § (3) bekezdése, 3:112. §-a, valamint 3:196. § (1) bekezdése alapján, hogy a Meghatalmazás tilos szerződés okán érvénytelen (külső beavatkozás) és emiatt a Csereszterződés nem jött létre. Ötödlegesen a Ptk. 6:9. §-a, 6:14. § (1) és (2) bekezdése, 6:95. §-a, 3:22. § (3) bekezdése, 3:112. §-a, valamint 3:196. § (1) bekezdése alapján, hogy a Meghatalmazás tilos szerződés okán érvénytelen (külső beavatkozás) és emiatt a felek közötti Csereszterződés tilos szerződésként érvénytelen. Hatodlagosan a Ptk. 6:96. §-a alapján, hogy a Csereszterződés jóerkölcsbe ütközés miatt érvénytelen. Hetedlegesen

a Ptk. 6:92. § (2) bekezdése alapján, hogy a Csereszerződés színlelt, ezért érvénytelen. Nyolcadlagosan a Ptk. 6:9. §-a, 6:14. § (1) és (2) bekezdése, valamint 6:63. § (1) bekezdése alapján, hogy a Meghatalmazás álképviseletre tekintettel nem jött létre, és emiatt a Csereszerződés sem jött létre. Kilencedlegesen a Ptk. 6:95. §-a alapján, hogy a Meghatalmazás tilos szerződés – tekintettel arra, hogy bűncselekmény elkövetésével keletkezett –, ezért érvénytelen, és emiatt a Csereszerződés álképviseletre tekintettel nem jött létre. Tizedlegesen a Ptk. 6:13. § (1) bekezdése alapján, hogy a Csereszerződés érdekellentét miatt érvénytelen. Tizenegyedlegesen a Ptk. 6:98. § (1) bekezdése alapján, hogy a Csereszerződés feltűnő értékaránytalanság miatt érvénytelen. Tizenkettedlegesen a Ptk. 6:95. §-a, 6:565. § (1) bekezdése és a 2017. évi CLXXXV. tv. 11-13. §-a és 25. §-a alapján, hogy a Csereszerződés – tilos szerződés –, ezért semmis.

[2] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint mind a Meghatalmazás, mind a Csereszerződés az okiratokban foglaltaknak megfelelően létrejött, érvényes és joghatás kiváltására alkalmas. Előadta, hogy a Meghatalmazás nem került visszavonásra, a meghatalmazott nem képviseleti jog hiányában járt el, és nem terjeszkedett túl a képviseleti jogán. Hivatkozott arra, hogy a Meghatalmazás kiterjedt a Csereszerződés megkötésére is. Álláspontja szerint semmilyen jogszabály nem tiltja azt, hogy az ügyvezető meghatalmazást adjon a társaságon kívüli feladatainak az ellátására. Vitatta a felperes valamennyi érvénytelenségi okra vonatkozó tényállítását. Állította, hogy a szerződő felek konszenzus alapján üzleti döntést hoztak. Kifejtette, hogy nem volt érdekellentét a képviselő és a képviselt között, és a szerződés megtámadása a Ptk. 6:13. § (3) bekezdése alapján egyébként is kizárt. Érvelése szerint a Csereszerződés nem leplez más szerződést, annak megkötésekor egyik félnek sem volt rejtett indoka. Kiemelte, hogy a felperes a Csereszerződés megkötésekor lemondott a szerződés feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással történő megtámadásának a jogáról.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a 2020. május 8. napján kelt „Meghatalmazás” érvénytelen, a felek között 2023. március 23. napján kelt „Csereszerződés” nem jött létre, és az alperest a felperes javára 6.500.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[4] Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy 2020. május 8-án a felperes akkori igazgatójaként az alperes meghatalmazta a lányát, egyéb érdekeltet a társaság nevében – a megjelölt ügyletekre, többek között a cég1 Kft. üzletrészenek átruházására kiterjedő – eljárásra. A meghatalmazás rögzíti, hogy visszavonásig érvényes, és arra a magyar jog szabályai az irányadók.

[5] Az alperes 2020. június 11. napján a felperesben fennálló részesedését átruházta a fiára, a felperes jelenlegi törvényes képviselőjére.

[6] egyéb érdekeltl a meghatalmazását követően 2023. március 23-ig a felperes nevében semmilyen tevékenységet nem folytatott. Az ezen a napon aláírt Csereszerződéssel a felperes a cég1 Kft.-ben fennálló 48.980.000 forint névértékű, 97,8% arányú, 1.285.000.000 forint értékűnek jelölt üzletrészét átruházta az alperesre, míg az alperes a felperesre ruházta a cég3 Kft.-vel szemben fennálló 5.000.000 forint értékű követelését és egy 200.000 forint értékű „kárpit címe” című goblein kárpit tulajdonjogát. Az értékkülönbsétként fennmaradt összeget az alperes úgy egyenlítette ki, hogy a felperessel szemben fennálló 1.752.453.705 forintban megjelölt összegű követelésébe beszámított 1.279.800.000 forintot.

[7] Az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges kereseti kérelmét alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a jogi személy ügyvezetőjének a személyében bekövetkezett változással a Meghatalmazás nem veszítette az érvényét (hatályát). A Meghatalmazást a felperes nem vonta vissza, ezért az a Csereszerződés megkötésekor érvényes és hatályos volt, ezért a Csereszerződés érvényessége sem volt megkérdőjelezhető ebből az okból.

[8] A másodlagos kereseti kérelem elbírálása során az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Meghatalmazás kizárólag a felperes külső jogviszonyait érintette. Utalt arra, hogy a Ptk. 3:21. § (1) bekezdése szerint a jogi személy irányításával kapcsolatos olyan döntések meghozatala tartozik az ügyvezetés fogalmi körébe, amelyek nem tartoznak a tagok vagy az alapítók hatáskörébe, ami az álláspontja szerint azt is jelenti, hogy az ügyvezető személyének és döntési jogosultsága kereteinek mind a társaság belső, mind a külső jogviszonyaiban egyértelműen azonosíthatónak kell lennie. A Ptk. 3:196. § (1) bekezdése kifejezetten a forgalom biztonsága érdekében mondja ki, hogy az ügyvezető képviseleti jogának korlátozása, megosztása, nyilatkozatának feltételhez vagy jóváhagyáshoz kötése harmadik személyekkel szemben nem hatályos. A perbeli Meghatalmazás ugyanakkor éppen azt tette lehetővé, hogy a meghatalmazott az ügyvezető megkérdezése és beleegyezése nélkül kössön a társaság nevében szerződést, ami a Ptk. 3:196. § (1) bekezdésébe ütköző módon és a 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 22. § (1) bekezdésében rögzített közhitelesség elvével ellentétesen a felperes cégjegyzékbe bejegyzett ügyvezetője jogkörének a korlátozását jelentette.

[9] A Meghatalmazás érvényessége szempontjából nem tulajdonított jelentőséget sem a Csereszerződés felperes szempontjából előnyös vagy hátrányos voltának, sem annak, hogy a felperes törvényes képviselője előtt ismert volt-e a Meghatalmazás. Álláspontja szerint jelentősége kizárólag annak van, hogy a Meghatalmazás nem volt ismert a társasággal kapcsolatba kerülő harmadik személyek előtt, ezáltal folyamatos kockázatot jelentett olyan személyek számára, akik a cégnyilvántartásba bejegyzett vezető tisztségviselő útján kívántak a társasággal szerződést kötni. A meghatalmazott ugyanis bármikor köthetett a felperes törvényes képviselője által kötött szerződéssel ellentétes, vagy annak hatását lerontó szerződést a felperes nevében.

[10] Mindezekre tekintettel a Ptk. 6:9. §-a szerint alkalmazott Ptk. 6:95. §-a alapján a Ptk. 3:196. § (1) bekezdésébe ütközése miatt megállapította a Meghatalmazás semmiségét. Kifejtette, hogy a jogszabályba ütközés egyetlen lehetséges jogkövetkezménye az

érvénytelenség, más módon az érvénytelen meghatalmazással bekövetkezett jogsértés nem küszöbölhető ki. Megállapította továbbá, hogy a meghatalmazott érvénytelen meghatalmazás alapján kötötte meg a felperes nevében a Csereszerződést, és a meghatalmazott által álképviselőként kötött Csereszerződés a Ptk. 6:14. §-a alapján létre nem jönnek minősül. A másodlagos kereseti kérelem megalapozottságára tekintettel nem vizsgálta a felperes további kereseti kérelmeinek a teljesíthetőségét.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes valamennyi kereseti kérelmének a teljes elutasítását, másodlagosan a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és szükség esetén az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[12] A fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítást folytatott le, a beszerzett bizonyítékokat azonban nem értékelte, a döntését kizárólag a meghatalmazás jogi minősítésére alapította, amelyre bizonyítás felvétele nélkül is lehetősége lett volna. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletével túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, és ezzel megsértette a Pp. 2. § (2) bekezdését, valamint 342. § (1) és (3) bekezdését is, ugyanis a felperes a keresetében nem hivatkozott sem az ítélet alapját képező Ptk. 3:21. § (1) bekezdésére, sem a Ctv. 22. § (1) bekezdésére.

[13] Fenntartotta, hogy a Meghatalmazás nem vont el jogköröket az ügyvezetőtől, hanem a meghatalmazás által érintett körben párhuzamos képviseleti jogot biztosított az ügyvezetőnek és a meghatalmazottnak, ami a Ptk. 6:11. § (2) bekezdése és az 1/2021. Polgári jogegységi határozatban kifejtettek, valamint a kapcsolódó bírói gyakorlat szerint nem tilos. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben felhívott Ptk. 3:196. § (1) bekezdése és a Ctv. 22. §-a az ügyvezető létesítő okirat vagy más társasági dokumentum által korlátozott képviseleti jogának a harmadik személyekkel szembeni hatálytalanságára utal, a perbeli esetben azonban a képviseleti jog meghatalmazáson alapult, a meghatalmazott képviseleti jogának pedig az olyan korlátozása tilos, ami nem tűnik ki a meghatalmazásból. Erre az esetre a Ptk. 6:12. §-a az irányadó. Kiemelte, hogy a perbeli Meghatalmazás nem kizárta, hanem éppen kifejezetten lehetővé tette, hogy a meghatalmazott rendelkezzen a cég1 Kft. felperes tulajdonában lévő üzletrészeivel. Az volt az álláspontja, hogy az elsőfokú ítélet logikája szerint egyetlen jogi személy képviseleti joga sem alapulhatna meghatalmazáson.

[14] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság úgy alapította az ítéletét a Ptk. 3:21. § (1) bekezdésére és a Ctv. 22. § (1) bekezdésére, hogy egyébként a 2017. évi XXVIII. tv. (Nmjtv.) 22. §-a szerint az ország2-ban bejegyzett felperes által adott meghatalmazás semmisségének a megállapítása során a magyar jogszabályok nem is alkalmazhatók. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete konkrétan nem nevesíti, hogy a Meghatalmazás mely tartalmi elemei okozzák a Meghatalmazás semmisségét. Érvelése szerint nincs olyan jogi norma, amely tiltaná, hogy egy gazdasági társaság törvényes képviselője az általa képviselt cég által megkötendő ügyletre harmadik személyt hatalmazzon meg. Hangsúlyozta, hogy a Meghatalmazás 3. pontja kifejezetten a felperes cég1 Kft.-ben lévő üzletrészeinek az

átruházására vonatkozó ügylet megkötésére alapít képviseleti jogot, amely rendelkezés nem ütközik semmilyen jogszabályba, a Ptk. 6:9. §-a folytán irányadó 6:114. § (1) bekezdése értelmében pedig a Meghatalmazásnak a perbeli szerződés megkötésére vonatkozó része még akkor is érvényes, ha a Meghatalmazás más rendelkezései érvénytelenek.

[15] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelmét a felperes másodlagos kereseti kérelmének elutasítása esetén a további kereseti kérelmek elbírálásának, a magánszakvélemény aggályossága esetén, az annak kiküszöböléséhez szükséges bizonyítás lefolytatásának, továbbá a Pp. 6. §-a és 237. §-a alapján az irányadó külföldi jog beszerzésének és az ezzel kapcsolatos anyagi pervezetésnek a szükségességével indokolta.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[17] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetései is helytállóak. Hivatkozott arra, hogy a másodlagos kereseti kérelmének elutasítása esetén nincs eljárásjogi lehetőség a további tíz kereseti kérelem fellebbezési eljárásban való érdemi vizsgálatára és elutasítására. Hivatkozott arra is, hogy a társaság képviseletét az ügyvezető önállóan látja el, a képviseleti jog eseti jelleggel adható át, ezzel szemben a perbeli Meghatalmazás nem egy meghatározott ügyletre, hanem a felperes valamennyi képviseleti jogkörének az átruházására vonatkozott. A meghatalmazott bármikor, bármilyen ügylet esetében élhetett a jogával, amivel elvonta az ügyvezető társaság képviseletére vonatkozó kizárólagos jogkörét.

[18] Hangsúlyozta, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során egyáltalán nem hivatkozott arra, hogy a Meghatalmazás érvényességére más állam joga lenne irányadó. A Pp. 373. § (1) bekezdése és 7. § (1) bekezdés 4. pontja alapján az erre való hivatkozása olyan ellenkérelm-változtatásnak minősül, amelyre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Kifejtette, hogy az alperes álláspontja ugyanakkor érdemben is téves, ugyanis az Európai Parlament és Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) Róma I. rendeletének 3. cikk (1) bekezdése és Nmjt. 50. § (1) bekezdése alapján a felek megválaszthatták az alkalmazandó jogot.

[19] Kiemelte, hogy az alperes a részleges érvénytelenség jogkövetkezményeinek az alkalmazására sem hivatkozott az elsőfokú eljárásban, ezért a másodfokú eljárásban már ezt sem teheti meg. A részleges érvénytelenség jogkövetkezményei egyébként is csak abban az esetben alkalmazhatók, ha feltehető, hogy a felek az érvénytelen rész nélkül is megkötötték volna a szerződést, neki viszont nem állt szándékában sem a Meghatalmazás, sem a Csereszerződés aláírása az azokban rögzített tartalommal.

[20] Az alperes a fellebbezésével nem támadta a felperes eshetőleg kereseti kérelmei közül az elsődleges kereseti kérelem elutasítását. Az elsőfokú bíróság ítélete azonban nem

tartalmazott az elsődleges kereseti kérelmet elutasító rendelkezést, ennek következtében az elsőfokú ítéletnek nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdésében meghatározott felülbírálati jogkörében a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[21] A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezését az alábbiak miatt megalapozottnak találta.

[22] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az alperessel abban a kérdésben, hogy az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos kereseti kérelmét részben olyan jogszabályhelyek [Ptk. 3:21. § (1) bekezdése, Ctv. 22. § (1) bekezdése] alapján ítélte megalapozottnak, amelyekre a felperes a keresetében nem hivatkozott, és ezzel az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 2. § (2) bekezdését és 342. § (1) és (3) bekezdését. Ennek ugyanakkor a fellebbezés elbírálása szempontjából annyiban nem volt ügydöntő jelentősége, hogy az irányadó jogszabályok helyes értelmezésével a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt a felperes másodlagos kereseti kérelmének a megalapozatlansága.

[23] A felperes állítása szerint a társaság teljes körű képviseletére csak a megválasztott ügyvezető, illetve cégvezető jogosult. A felperes a másodlagos kereseti kérelmét arra alapította, hogy a Meghatalmazás a Ptk. 3:22. § (3) bekezdésébe, 3:112. §-ába és 3:196. § (1) bekezdésébe ütközik, ezért a Ptk. 6:95. §-a alapján semmis. Álláspontja szerint a Meghatalmazás nem egy konkrét ügyre vonatkozóan, hanem általánosságban adott a felperes képviseletére vonatkozó jogot a meghatalmazottnak, ezáltal valójában ügyvezetői jogkör átadására irányult.

[24] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a Meghatalmazással a Ptk. 3:196. § (1) bekezdésébe ütköző módon korlátozták a felperes ügyvezetőjének a jogkörét. A Fővárosi Ítéltábla azonban nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak ezzel az álláspontjával.

[25] A Ptk. 6:15. § (1) bekezdése értelmében a meghatalmazás képviseleti jogot létesítő egyoldalú jognyilatkozat. A meghatalmazást a képviselőhöz, az érdekelt hatósághoz, bírósághoz vagy ahhoz a személyhez kell intézni, akihez a meghatalmazás alapján a képviselő jognyilatkozatot jogosult tenni.

[26] A perbeli Meghatalmazásnak nem volt a felperes ügyvezetőjének a képviseleti jogára vonatkozó rendelkezése. A meghatalmazás mellett a társaság törvényes képviselőjének a képviseleti joga változatlan, teljes körű maradt. A Meghatalmazással a meghatalmazott nem az ügyvezető képviseleti jogának korlátozásával vagy az ügyvezető helyett szerzett képviseleti jogot, hanem az ügyvezető mint törvényes képviselő és a meghatalmazott képviseleti joga egymás mellett, párhuzamosan érvényesült. Az ügyvezető a Meghatalmazástól függetlenül a társaság nevében továbbra is korlátozástól mentesen

köthetett ügyletet és tehetett jognyilatkozatokat. A Meghatalmazás tehát ténylegesen nem korlátozta a felperes törvényes képviselőjének a képviseleti jogát, ezért a fellebbezés elbírálása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a korlátozás érvényességének a megítélése során a magyar vagy az külföldi jog szabályai lennének-e irányadóak.

[27] A meghatalmazás a cégjogi szabályoktól független, a kötelmi jog szabályai szerint tett nyilatkozat, és a szerződéses jogviszonyhoz kapcsolódó meghatalmazás esetében az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete (Róma I.) 1. és 3. cikke alapján a felek szabadon megválaszthatják az alkalmazandó jogot. Ezért nincs akadálya annak sem, hogy a felek a meghatalmazásra a magyar jog szabályait tekintsék irányadónak.

[28] Az elsőfokú bíróság a meghatalmazás semmisségét a Ptk. 6:9. §-án keresztül irányadó Ptk. 6:95. §-a alapján látta megállapíthatónak. A Ptk. 6:95. §-a ugyanakkor a magánjogi jogszabályba ütköző szerződésre (egyoldalú jognyilatkozatra) a semmisség jogkövetkezményét kizárólag abban az esetben rendeli alkalmazni, ha ahhoz a jogszabály nem fűz más jogkövetkezményt. Más jogkövetkezmény mellett pedig a szerződés (nyilatkozat) akkor semmis, ha a jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel (nyilatkozattal) elérni kívánt joghatás megtiltása.

[29] A Ptk. 3:196. § (1) bekezdése az ügyvezető képviseleti jogának a korlátozásához nem a semmisség, hanem a korlátozás harmadik személyekkel szembeni hatálytalanságnak a jogkövetkezményét fűzi. Jogszabály kógens rendelkezése nem mondja ki az ügyvezető képviseleti jogát korlátozó szerződés vagy egyoldalú nyilatkozat semmisségét, és nem állapítható meg az sem, hogy a 3:196. § (1) bekezdésének a célja az ügyvezető képviseleti jogának korlátozásával elérni kívánt joghatás megtiltása volt. Ezért a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy a Meghatalmazás a Ptk. 3:196. § (1) bekezdésébe ütközése miatt a Ptk. 6:95. §-a alapján semmis, és ennek következtében a felperes nevében eljáró meghatalmazott álképviselőnek minősül, az álképviselő által a felperes nevében kötött Csereszerződés pedig a felperes utólagos jóváhagyásának a hiányában nem jött létre.

[30] A kereseti kérelmek közötti eshetőleges kapcsolat a Pp. 342. § (4) bekezdése értelmében kijelöli az elbírálásuk kötelező sorrendjét, ami egyúttal az érdemi döntés korlátját is jelenti. A bíróság csak a felperes által megjelölt sorrendben haladva, az adott kereseti kérelem alaptalansága esetén térhet át a soron következő kereseti kérelem vizsgálatára. A felperes tizenkét kereseti kérelmet terjesztett elő eshetőlegesen, amelyek közül az elsőfokú bíróság csupán az első kettőt bírálta el érdemben. A felperes valamennyi kereseti kérelme ugyanazon Meghatalmazás és Csereszerződés létre nem jöttének, vagy érvénytelenségének a megállapítására irányult, a kereseti kérelmek között a keresettel érvényesített jogban van különbség. A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján azt megállapíthatónak találta, hogy az elsődleges mellett a felperes másodlagos kereseti kérelme sem megalapozott, ezért át kell térni a harmadlagos kereseti kérelem elbírálására. Azt azonban már nem látta észszerűnek, hogy az alperes elsődleges fellebbezési kérelmének megfelelően maga bírálja el a felperes harmadlagos, illetve annak alaptalansága esetén a további kereseti kérelmeit. Az

elsőfokú bíróság döntése ugyanis nem terjedt ki a másodlagosat követő további tíz kereseti kérelemre, az elsőfokú ítélet egyáltalán nem tartalmaz azokra vonatkozó, a bizonyítékok értékelésére kiterjedő indokolást. Ha a felperes további kereseti kérelmeit először a Fővárosi Ítéltábla bírálná el, és a bizonyítékok értékelését a másodfokú határozatban végezné el, az szükségképpen a felek perorvoslati lehetőségeinek korlátozásával járna, figyelemmel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla másodfokú eljárásban hozott ítéleteivel ellen nincs lehetőség rendes perorvoslatra. Az érdemben felülbírálnak tartott kereseti kérelmekről a Fővárosi Ítéltábla azért nem hozott részítéletet, mert a felperesnek volt a sorban később következő, a Csereszterződés, illetve a Meghatalmazás létre nem jöttének vagy érvénytelenségének a megállapítására irányuló, részben az érvényesített jogot tekintve (pl. Ptk. 6:95. §) is azonos kereseti kérelme, amelyek esetében csupán a kereset alapjául szolgáló tények és a jogi érvelés volt eltérő.

[31] A Fővárosi Ítéltábla megalapozottnak találta az alperes másodlagos fellebbezési kérelmét, ezért a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[32] Az elsőfokú bíróságnak az érdemi tárgyalási szaktól kell lefolytatnia az új eljárást. Ennek során a felperes által megjelölt sorrend szerint haladva el kell bírálnia a felperes másodlagos kereseti kérelmét sorrendben követő kereseti kérelmeit, azzal, hogy a felperes által megjelölt sorrendben hátrébb álló kereseti kérelem vizsgálatára csak a sorrendben előbb álló kereseti kérelem alaptalansága esetén térhet át.

[33] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján csupán megállapította a felek áfát tartalmazó ügyvédi munkadíjából, továbbá az alperes esetében 2.500.000 forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltségét, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell majd határoznia az eljárást befejező határozatában.

Budapest, 2025. szeptember 16.

Dr. Lente Sándor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Csóka István s.k. Dr. Virág Csaba s.k.

előadó bíró

bíró